

Timár Péter †

(Budapest, 1971. december 29.– Agárd, 2013. január 26.)

Édesapja agrármérnökként, édesanyja biometrikus munkakörben dolgozott. Szülei 1983. évben elváltak, ő édesanyjával maradt Agárdon. Egy leánytestvére van, Krisztina, tanító.

1978 és '86, között Agárdon járt általános iskolába, 1990-ben Pusztaszabolcson érettségizett, 1992-ben asztalos szakmunkás vizsgát tett. 2008-ban a SOTE Testnevelési és Sporttudományi Karán szerzett diplomát.

Rendkívül energikus kisfiú lévén 1979-ben a szülei a VVSI sportiskolába járatták »fárasztani«. Ez meghatározó volt számára, egész életére elkötelezte magát a sportág mellett. Már 1983-ban dobogós helyezést ért el Cadet hajóosztályban. Ettől az évtől kezdve a vitorlázás határozta meg az életét.

A VVSI-ben a '80-as években jó légkörben színvonalas, kemény munka folyt. A gyerekek külföldi versenyekre is utaztak, de hazai pályán is sok jó verseny volt. Timut teljesen lekötötte ez az életforma: edzeni, versenyezni, győzni! Agárdon élt, így csak ledobta az iskolatáskát, biciklire pattant és irány a VVSI.

A pályaválasztás évében egyetlen szempontja volt. Mivel a jó hajókat fából építik, asztalosnak kell lenni, ha már muszáj szakmát választani.

Végül alkut kötött a Mamával, egy érettségi, hogy benőjön a feje lágya, utána nem kötelező a felsőfokú végzettség, de egy szakma és egy nyelvvizsga a húszas évei elejére igen. Cserében vitorlázhat, amennyit akar, minden segítséget megkap, és olyan sorrendben teljesíti a hármas szabályt ahogy akarja (érettségi-szakma-nyelvvizsga).

Az érettségi és a szakvizsga után a pénzkereső foglalkozást választott. Hajóépítő műhelyekben találta meg az egyensúlyát... Miközben több hajóosztály után rátalált a nagy »szerelem«, a Repülő Hollandi... 1993-ban már magyar bajnokok voltak Kelemen Tamással.

Ebben az időszakban (1999–2000) a VVSI már fényét veszített, morzsolódó szervezet volt. Az utánpótlás-nevelés ügye nem volt téma.

Timu eredményes mancsaft Repülő Hollandiban, így hívják nagyhajókra versenyezni (Asso99, 40-es cirkáló...) Megbízható, kiegyensúlyozott legénységként sokat versenyez, de egyre többet foglalkoztatja az utánpótlás-nevelés. Vállalkozást alapít Kerecsen Vitorlázó Társaság néven, és elkezd a saját lakásában vitorlástáborokat szervezni. Rendkívüli erő kellett ahhoz, hogy szinte a semmiből megteremtse a lehetőséget, az eszközöket. A táborok egyre sikeresebbek, lassan kinőtték a lakást. Egy helyi vállalkozóval belekezd a nagy álma megvalósításába, egy utánpótlás-nevelő kikötő létrehozásába. Az agárdi hajókikötőben elindul az építkezés, amit személyes jelenléttel, szervezéssel segít, közben megalakítja YKA (Yacht Klub Agárd) néven az egyesületet az utánpótlás nevelés kibővített háttéréként, miközben a nyári vitorlástáborokat folyamatosan szervezi, vezeti. Ebben az időszakban már híre ment a táboroknak és maximális létszámmal indultak a csoportok.

Meg kell jegyezni, hogy ezekben a táborokban, nem „csak” vitorlázni tanította a gyerekeket, hanem életmódra is! Nem akart mindenáron élsportolókat nevelni, hanem az életben helytálló, összetartó közösséget alapozni. Diplomamunkáját A magyar vitorlás utánpótlás fejlesztése címen írta.

Évekig erőn felül küzdött az YKA kikötő megmentéséért. A vállalkozó egyéb tevékenységei okán csődbe ment, és a már közel kész kikötő Timu terveinek megfelelő működése is veszélybe került. Egy ideig egyedül, majd a jelenlegi tulajdonossal együtt sikerült talpra állítani, és ma már Timu álmai válnak ott valóra.

A kikötőben egy hozzá méltó, nem hivalkodó emlékhely van: egy horgony, egy kősziklába vésett TIMU felirat és egy örökélet kaspó.